

zavoljo par Bog vedi od kod privandranih slovenozrecev sedaj pred celo Avstrijo v maločastnem razgovorjanju biti.

Nemški Schmiderer pleže na slovenskega konja.

I. Več let smo Slovenci v mariborskem, v slovenskem bistriskem in sv. lenartskem okraji morali trpeti, da sta se znana Seidl-Brandsteter bahala kot deželna poslanca teh okrajev. Številni pa še bolj neumni nemškutarji pomagali so jima na slovenskega konja. Sčasoma se Slovenci vzdramimo in vržemo drzna tujca, da jima po vseh kostéh zapraši. Dr. Radač in kmet Fluher postaneta naša deželna, blagi in pravicoljubni baron Goedel naš državni poslanec.

Sedaj bližajo se zopet volitve in dedič naslednik Brandsteter-Seidlov, mariborski Hammer-Amboss, dr. Jož. Schmiderer, misli, da je sedaj prišel ugodni čas, vsiliti se Slovencem za deželnega poslanca in vplezati na slovenskega konja. No, sedaj še ni na njem. Zaganja se in hopsa pa uže močno. S pomočjo volilnega reda, ki dopušča da Mariborčani trikrat volijo, pritiščal je v okrajni zastop. Nemčurji pa nemškutarji se zopet oživijo, kakor hrošči, kedar po deži solnce prisije. Vzamejo in položijo prvo Seidelnovo krono svojemu novemu glavaču nad ušesa. Schmiderer postane načelnik okrajnemu zastopu. Mariborčani mu posadijo na glavo drugo Seidlnovo krono izvolivši ga v državni zbor. Sedaj spenja uže sam svoje suhe prste po tretje kroni: rad bi se vsilil še Slovencem za deželnega poslanca.

V to svrhu uže dolgo rovlje. Marljivo zbira okolo sebe stare nemškutarje, revni ostane nekdanje Seidelnove garde. Na strani mu stoji nemški šulverein pa njegov glavač ekstrater Nagele. S tem lazi in plazi okoli in povsod obira, kakor kaka stara šrbljava baba, naše slovenske poslance, da bi zaupanje do njih spodkopal. Kot zaveznika pozval si je še iz Spielfelda „nemški bauernverein“, češ, ta bo najboljša past za „dumme bindische Bauern“. S toto tujo koprivo začel je loviti Slovence pri št. Ilji, na Pesnici in gorju Kungoti pa do sedaj le par gorečih pristašev vlovil. Leitersberskega „Franceljna“ pa Ursiggga v Rožpahu.

Da bi slovenskih kmetov več v svojo past zvabili, izdal je Spielfeldski Appoth poziv, naj pridejo v nedeljo 25. t. m. v Maribor poslušati njegove modrosti. No, in kaj hoče jim ponuditi? Tisto prošnjo, katero je razupiti častilec železnega Bismarka, širokoustni Schoenerer skrpal, od nemških kmetov v Spodnji Avstriji podpisati in državnemu zboru predložiti dal. Da bi jih leži za-se dobil, pobral je vse, kar uže dolgo nemški konservativci in slovenski po-

slanci za kmetški stan tirjajo in kar „Slov. Gospodar“ uže 18 let priporočuje. Ni čuda tedaj, da je prošnjo 8363 kmetov podpisalo, pa ni zapazilo strupa, ki je tudi primešan. Ali grdo je, da nemški liberalci to kmetom le sedaj ob času volitev pod nos držijo, da jih za-se omamijo, potem pa se za nje ne zmenijo ne. Ravno tako delajo sedaj Appoth, Schmiderer, Nagele itd. s slovenskim kmetom. Le omamiti in vloviti ga hočejo potem pa pastiti. In drugače tudi ne morejo, kajti nemški liberalci imajo uže takšne politične misli in namere, da pospešujejo gospodstvo bogatašev na škodo nepremožnikov. Zato vidimo, da so obrtniki in kmetje v zadnjih 20 letih strašno propadali, ker je nemški liberalizem zavladal. Od Schmidererjev, Nageletov, Appothov za kmeta pričakovati rešenja in zboljšanja, to je ravno tako neumno, kakor če bi kdo lisjaka kokošim za pastirja postavil ali kozla v vrt spustil za vrtnarja. Nemški kmetje so to uže dobro spoznali in zato za Spielfeldski „bauernverein“ tam nihče ne mara. No, in sedaj bi naj slovenski kmet tako neumen bil in se za koprivo poprijemal, katero nemški kmet nevoljen zametuje? Tako trepast zamore le zabit nemškutar biti, pameten Slovenec ne, to tem menje, ker vidi in bere, kako mu Appoth nesramno v svojem pozivu blato kida na slovensko duhovščino in poslance. Kdo se ne spominja tukaj sv. pisma: udari pastirja in ovce se razpršijo! Schoenererjeva prošnja ima tudi znano nemško-liberalno uš v sebi, naj bi naše dežele stopile v tesno zvezo s prajzovsko Nemčijo, torej z Bismarkom. To kaže, da je cukru primešana mišnica ali strup in se je Slovencem torej treba pasti izogibati, v kateri je nastavljena takšna vaba. Zato bodemo prihodnjič ljuliko od pšenice, strup od cukra prebirali, da bo vsem jasno, kako malo potrebujemo Slovenci Spielfeldskih zvelicarjev pa Schmiderer-Nagelovih otrobov! Te naj le za-se prihranita.

Gospodarske stvari.

Škvorec.

Ta ptica ima v natornem gospodarstvu imenitno nalogo izvrševati. Navadno pobira svojo hrano le po tleh, po travnikih in na polji. Brž pa, ko se gosnice v kakem kraju nevarno zaredé, preganja te tudi po drevji, — po zelnikih in repiščih.

On vrta v zemljo za ogrci, dokler so še bolj plitvo pod ruševino in tu korenitje rastlinam glodajo.

Škvorec je tudi hudi sovražnik koreninskih gosenic, t. j. tistih gosenic, ki ob koreninah raznih rastlin živé. Na drugi strani pa škvorec pokončajo tudi veliko množino navad-